

Rapport

Datum: 23 juni 2005

Rapportnummer: 2005/178

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmermeer zijn verzoek tot plaatsing van twee fietssluisen, waardoor bromfietzers worden geweerd, heeft afgewezen, omdat het verzoek betrekking heeft op een doorgaand fietspad dat onderdeel uitmaakt van het gemeentelijk fietsnetwerk.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Op 16 juli 2003 wees verzoeker het college van burgemeester en wethouders op een gevaarlijke situatie op het fietspad bij de kruising met de Dassenbos te Hoofddorp, aangezien brommers frequent gebruik maken van het fietspad terwijl dat niet is toegestaan. Gevraagd werd twee fietssluisen te plaatsen, zodat brommers gedwongen werden een andere route te kiezen.
2. Op 30 juli 2003 deelde de rayonbeheerder van de gemeentelijke dienst Openbare Werken mee dat het verkeerstechnisch niet mogelijk was fietssluisen op een fietspad te plaatsen. Wel zou de door verzoeker geschetste situatie met de wijkagent worden besproken om frequenter toe te zien op het gebruik van het fietspad door brommers.
3. Onder verwijzing naar vergelijkbare situaties waar wel fietssluisen waren geplaatst, herhaalde verzoeker 5 augustus 2003 zijn verzoek.
4. In reactie hierop deelde het hoofd van de afdeling Backoffice van de Dienst Openbare Werken verzoeker op 12 september 2003 mee dat nogmaals naar de situatie was gekeken. Plaatsing van twee fietssluisen was niet mogelijk, omdat het een doorgaand fietspad betrof waarbij het niet gebruikelijk is sluisen te plaatsen. Bovendien werd de plek niet als verkeersonveilig beschouwd, omdat deze is gelegen in een 30 km/h-gebied waar verkeersremmende maatregelen waren getroffen. Naar aanleiding van verzoekers verwijzing naar vergelijkbare situaties werd aangegeven dat het mogelijk was dat er op locaties waar wel sprake was van een verkeersonveilige situatie, maar die geen onderdeel waren van een doorgaande fietsroute wel fietssluisen werden geplaatst.
5. Tijdens een inloopavond van het Wijknetwerk Overbos op 24 mei 2004 konden de bewoners onder andere knelpunten aangeven. Op grond van de reacties werd aan de verkeersonveiligheid tengevolge van het gebruik van fietspaden door brommers, met name op het fietspad bij de Dassenbos, de eerste prioriteit toegekend.
6. Op 29 mei 2004 wendde verzoeker zich nogmaals tot het college en stelde, onder verwijzing naar de inloopbijeenkomst, sterk te twijfelen aan de mededeling dat het verkeerskundig niet juist zou zijn fietssluisen te plaatsen. Ook de mededeling dat er geen

sprake zou zijn van een verkeersonveilige situatie werd door verzoeker in twijfel getrokken.

7. Op 22 juli 2004 deelde de rayonbeheerder van de Dienst Openbare Werken, aanvullend op zijn eerdere brief, mee dat de fietsverbinding een belangrijke lokale fietsroute is die is opgenomen in het gewenste gemeentelijke fietsnetwerk. Gezien het belang van deze route en het comfort en verkeersveiligheid van fietsers en voetgangers wenste men niet over te gaan tot het aanbrengen van sluizen ter wering of snelheidsverlaging van bromfietsverkeer. Tevens werd aangegeven dat de politie verzocht zou worden op het drukke gedeelte van de dag te controleren en dat een aantal inwoners zou worden gevraagd overhangende beplanting te verwijderen waardoor het zicht zou worden verbeterd.

8. In reactie op de klacht van verzoeker dat hiermee de wens van de bewoners van de wijk volledig werd genegeerd, deelde het college van burgemeester en wethouders verzoeker op 1 december 2004 mee van mening te zijn dat de gemeente correct had gehandeld. Overwogen werd daarbij dat meerdere malen serieus naar de situatie was gekeken, maar dat de gemeente van mening was dat op doorgaande fietspaden welke deel uitmaken van het gemeentelijke fietsnetwerk geen fietssluisen gewenst zijn. Een fietssluis verhindert het snel kunnen doorfietsen en daarmee het gemeentelijk beleid tot stimulering van het fietsgebruik. Om die reden was de wens van de bewoners niet gehonoreerd. Daarbij werd aangegeven dat de door verzoeker aangehaalde situaties niet vergelijkbaar waren, omdat dit geen doorgaande fietsroute betrof.

Ten overvloede merkte het college op met verzoeker van mening te zijn dat bromfietsverkeer niet op het fietspad thuishoort. Met de voorgestelde oplossing tot plaatsing van fietssluisen kon het college zich echter niet verenigen. Opgemerkt werd dat frequent controleren door de politie op bromfietsverkeer de oplossing was om het gebruik van het fietspad door bromfietsen te doen afnemen en dat de rayonbeheerder nogmaals nadrukkelijk bij de politie aandacht zou vragen voor het houden van deze controles. Daarbij werd er op gewezen dat bepaalde verkeerspunten binnen de gemeente opnieuw getoetst zouden worden voor wat betreft de (on-)wenselijkheid van gecombineerd gebruik van fietspaden door bromfietsers en fietsers.

9. Met de reactie op zijn klacht kon verzoeker zich niet verenigen, zodat hij zich tot de Nationale ombudsman wendde. Verzoeker stelde met name dat voorbijgegaan werd aan de wens van de wijkbewoners en dat door de gemeente niet serieus was gekeken naar de verkeersveiligheid. Verzoeker bleef bij zijn standpunt dat het plaatsen van fietssluisen de enige mogelijkheid was voor een langdurige oplossing, waarbij bromfietsers gedwongen zouden worden uit te wijken naar de evenwijdig lopende IJweg, 200 meter verderop.

10. Bij de opening van het onderzoek werd het college onder andere gevraagd nader in te gaan op het aspect van de verkeersveiligheid, aan te geven binnen welke termijn de toetsing van het gecombineerd gebruik van fietspaden door bromfietsers en fietsers zou

plaatsvinden en of het aanleggen van een bromfietsdrempel tegemoet zou komen aan zowel de bezwaren van verzoeker als het gemeentelijk beleid inzake de doorgaande fietsroute.

11. In reactie op de klacht herhaalde het college het eerder ingenomen standpunt inzake fietssluisen op doorgaande fietspaden. In de belangenafweging tussen fietsers en bewoners was de wens niet gehonoreerd. Daarbij werd opgemerkt dat het college zijn verantwoordelijkheid niet doorschoof naar de politie, maar dat de rolverdeling zo is dat de politie de controlerende taken uitvoert.

Ten aanzien van de verkeersveiligheid deelde het college mee dat er, voor zover bekend, geen ongevallen hadden plaatsgevonden en bij diverse politiecontroles slechts weinig overtredingen waren geconstateerd. Ook door de wijkagent werd de situatie niet als onveilig aangemerkt. De veiligheid van voetgangers zou verbeterd kunnen worden door het plaatsen van een schrikhek in het verlengde van de erfscheiding, direct gelegen aan het fietspad. Deze oplossing verdiende naar de mening van het college echter geen schoonheidsprijs.

De toetsing van het gecombineerd gebruik van fietspaden zou in 2005 aan de orde komen, maar op basis van het huidige beleid en de toetsingscriteria zouden bromfietsen op de onderhavige locatie naar de mening van het college ontoelaatbaar blijven.

Het aanleggen van een bromfietsdrempel achtte het college geen goede zaak, mede omdat bromfietsen op dit traject niet thuishoren. Ook was het college, gelet op de functie van het fietspad, geen voorstander van het aanleggen van een drempel voor snelrijdende fietsers.

II. Beoordeling

12. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

13. Het redelijkheidsvereiste impliceert dat een bestuursorgaan een beperkt individueel belang van een burger onder omstandigheden mag laten wijken voor algemene belangen.

14. Het verzoek tot plaatsing van fietssluisen is, herhaaldelijk, door het college van burgemeester en wethouders afgewezen, omdat dergelijke remmende maatregelen op een doorgaand fietspad dat onderdeel uitmaakt van het gemeentelijk fietsnetwerk, als ongewenst wordt beschouwd met het oog op het beleid tot stimulering van het fietsgebruik.

15. Het feit dat bromfietsers ten onrechte gebruik maken van het fietspad brengt, mede gelet op het ontbreken van (de bekendheid met) ongevallen en de uitkomsten van de door de politie gehouden controles, nog niet mee dat het college moest overgaan tot het plaatsen van fietssluisen. Het college mocht het belang van verzoeker bij het plaatsen van

een fietssluis laten wijken voor het algemeen belang tot stimulering van fietsgebruik.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders te Hoofddorp is niet gegrond.

Onderzoek

Op 23 december 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 18 december 2004, van de heer D. te Hoofddorp, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders te Hoofddorp.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college van burgemeester en wethouders verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het college van burgemeester en wethouders deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Klaagschrift van verzoeker van 10 augustus 2004, inclusief bijbehorende stukken.
2. Beslissing van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmermeer van 1 december 2004.
3. Verzoekschrift van verzoeker van 18 december 2004.
4. Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 15 februari 2005.
5. Reactie van het college van burgemeester en wethouders van 29 maart 2005.

Achtergrond